

ning af sidstnævnte Revision, kan af vedkommende Amtmand, i Kjøbenhavn af Justitiarius i den kongelige Landsover- samt Hof- og Stadsret, fremtvinges ved Paalæg af Dagbøder fra 2—10 Kr., der tilfalde Statskassen og affones efter Reglerne i ovennævnte Lov af 16de Februar 1866 § 3.

§ 6.

Testamentssekretorerens Forpligtelse i Henshold til Forordning 12te Februar 1790 § 7 til at indsende Designationer over Sluttede Stifter og den dem i Medfør af Forordning om Rancelliets Regnskabsvæsen af 8de Juli 1840 § 14, jfr. § 10, paahvilende Forpligtelse til halvårlig at indsende en Kasseekstrakt, ophæves. I øvrigt forbliver det ved de for Testamentssekretorer i den hidtidige Lovgivning fastsatte Regler, derunder Bestemmelsen i fornævnte Lov af 30te November 1874 § 90. Den Forhøjelse af det Revisør for de af Testamentssekretorer i Kjøbenhavn behandlede Boer hidtil tillagte Vederlag, der er en Følge af de ham ved ovenstaaende § 5 paalagte Pligter, fastsættes ved Finansloven.

§ 7.

Regeringen bemyndiges til ved kongelig Anordning at sætte denne Lov i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge disse Ders særegne Forhold maatte findes hensigtsmæssige.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Medens Lov om Stifte af Dødsbo og Fællesbo m. v. af 30te November 1874 § 83 ophævede Afdgangen til at erholde Dødsboer behandlede af Stiftetommisjarier og Testamentssekretorer med dømmende Myndighed, opretholdt Loven som bekendt Afdgangen til at opnaa Testamentssekretorer uden dømmende Myndighed bekliffede, hvorhos det bestemtes, at det med Hensyn til Eksekutorernes særlige Pligter og Forhold skulde have sit Forblivende ved de hidtil gældende Regler, dog at de med Hensyn til Boets Behandling vilde have i det hele at følge Stiftelovens Bestemmelser. I den derefter forløbne Tid er denne Afdgang til at erholde Testamentssekretorer uden dømmende Myndighed bekliffede bleven benyttet i stedse stigende Omfang, og medens der, saa længe Talen er om solvente Boer, utvivlsomt ere adskillige saadanne, for hvis Vedkommende Afviklingen af den afdødes Forretning eller i særlige Forhold begrundede Dispositioner om den efterladte Formue gøre Boets Behandling ved Testamentssekretorer til det ubetinget naturligeste og mest praktiske, og medens det for en anden Gruppe af Boers Vedkommende maa erkendes, at saadan Behandling i hvert Fald kan være forbundet med væsent-

lige Fordele, gaar Tendensen imidlertid i Retning af ogsaa at unddrage fra Stifterrettens Behandling, saadanne Boer, med Hensyn til hvilke der ikke alene ikke foreligger nogen Grund til saadan Unddragelse, men med Hensyn til hvilke Behandling ved Eksekutorer maa anses for at byde en altfor ringe Garanti for en upartisk Varetagelse af samtlige interesseredes Løb, i hvert Fald saa længe der ikke i saa Henseende opstilles visse Begrænsninger, sigtende til enten at forøge Garantien eller til i fornødent Fald endog ganske at unddrage Eksekutor den videre Behandling af Boet. Det vilde imidlertid være forbundet med væsentlige Betænkeligheder at gøre noget principielt Brud med den hidtil bestaaende Ordning, for saa vidt angaar Bettingelserne for Udfærdigelsen af Eksekutorbevillinger, navnlig da det for Administrationen vil være særdeles vanskeligt og i mange Tilfælde ganske umuligt paa Forhaand at danne sig et sikkert Støn over, hvorvidt der i det enkelte foreliggende Tilfælde efter det paagældende Bos Bestaaenhed er Anledning til at undergive Boet en anden Behandlingsmaade end den, som Arveladeren ved sin Indsættelse af Eksekutorer har foretrukket, og da man saaledes maa opgive at naa til en fuldt betryggende